

Anbefalinger fra Landbrug & Fødevarer til Udvalg for Kvalitet og Relevans i de Videregående Uddannelser (*Kvalitetsudvalget*).

1. Generelt bedre sammenhæng mellem uddannelser og erhvervslivets kompetencebehov

Overordnet er vores udgangspunkt:

- Øget erhvervssamarbejde på uddannelsesinstitutionerne er nødvendig.
Det offentlige uddannelsesudbud skal således være mere tilpasset efterspørgslen i den private sektor.
- Vi skal fastholde den nu øgede søgning til de naturvidenskabelige og tekniske uddannelser.

Vi kan konstatere, at dette også i vid udstrækning er udgangspunktet i fx regeringens *Vækstplan for fødevarer*, ligesom det er trukket frem i *Produktivitetskommissionens Analyserapport 4: Uddannelse og innovation*.

Uddannelsernes sammensætning skal således i stigende grad være rettet mod produktive jobs i de private erhverv. Ellers opnås ikke et tilstrækkeligt udbytte af nyuddannedes kompetencer og de betydelige offentlige investeringer i uddannelse.

Universiteterne skal derfor også mere klart signalere og tilskynde til, at der vælges uddannelser, hvor der er jobs og genereres vækst – uanset om det er på kort, mellemlangt eller langt videregående niveau.

Også ved akkreditering af nye uddannelser skal mere systematisk gennemføres markedsundersøgelser af behovene for kommende kandidater. Det virker ofte tilfældigt, hvilke aftagere som involveres i akkrediteringsprocessen.

Case:

På *jordbrugs- og fødevarerområdet* er det bl.a. *naturressourcer* (produktionsdyr og planter/miljø) og *fødevareteknologi*.

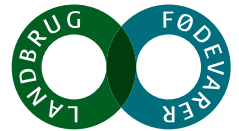
2. Mere og bedre inddragelse af erhvervslivet i uddannelserne gennem undervisning, praktikforløb, projekter mv.

Flere virksomheder oplever, at danske kandidater ikke er tilstrækkeligt erhvervsparate sammenlignet med kandidater fra andre lande.

Øget integration med erhvervslivet i uddannelserne vil bidrage til en større erhvervsparathed.

Det kan ske via fx projektopgaver, praktikophold og gæsteforelæsere fra virksomheder.

Og det kan ske på alle niveauer fra grundskole til universiteter.

Case:

Det såkaldte *DLBR Akademiet* på jordbrugsområdet er her et eksempel på, at jordbrugs- og fødevarerhvervet på udvalgte områder tilbyder gæstelærere i kortere eller længere uddannelsesforløb, herunder også deltagelse i censorkorps. Eksterne lærere fra erhvervet bidrager til at styrke dynamikken og erhvervsrelevansen i uddannelserne.

3. Effektiv og fleksibel efteruddannelse

Efteruddannelse er helt nødvendigt for til stadighed at honorere kravene på verdensmarkedet. Derfor er der behov for løbende arbejdsmarkeds- og videreuddannelse på alle niveauer.

Life long learning er også vejen til at øge medarbejdernes kompetenceudvikling og herigennem styrke produktiviteten.

Konkret bør man bl.a. også styrke indsatsen på professionsbachelorniveau i uddannelse i "*iværksætteri*" og kortere kurser i patentering, dvs. udvikling af tilbud om tværfaglig undervisning i kommercialisering af ny teknologi.

4. Fleksibilitet og horisontal sammenhæng mellem universitetsuddannelser

Man bør fremme fleksibilitet og den indbyrdes sammenhæng mellem universitetsuddannelserne inden for beslægtede fagområder.

Det skal være nemmere at få en bacheloruddannelse godkendt som grundlag for at læse videre ved flere forskellige kandidatoverbygninger, herunder også på andre universiteter. I dag er der for mange hindringer for mobiliteten mellem universiteterne – nationalt og internationalt.

Case:

Det gælder generelt også på mange af *jordbrugs- og fødevareruddannelserne* og mange af de generelle naturvidenskabelige discipliner, herunder biologi, kemi m.fl.

5. Fleksibilitet og behov for vertikal sammenhæng mellem uddannelsesniveauer

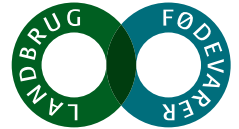
Der er behov for at se på sammenhængen og videreuddannelsesmulighederne i hele kæden fra erhvervsuddannelser til kandidatuddannelser, herunder også gennem hele værdikæden. Det skal sikres, at der er fleksibilitet og de rette incitament, så det er enkelt at læse videre. Det gælder fx mellem uddannelserne på erhvervsskolerne og erhvervsakademierne og mellem professionshøjskolerne og universiteterne – fx professionsbachelorenes adgang til de videregående uddannelser.

Case:

Jordbrugsteknologen skal fx også kunne tage kurser på CBS. Derved kan der blive et mere naturligt samspil mellem uddannelserne.

6. Se på antallet af uddannelser. Behov for sanering og bedre overblik

Mange videregående uddannelser, herunder også på jordbrugs- og fødevarerområdet, "ligner" hinanden for meget.

Det skaber forvirring både blandt studiesøgende og hos de virksomheder, som skal aftage kandidaterne, og det betyder, at uddannelserne bruger ressourcer på at slå om de samme potentielle studerende. Mange uddannelser er i dag under kritisk masse.

Derfor bør uddannelserne - centralt - gennemgås med henblik på at afskaffe evt. unødigt overlappende uddannelser.

7. Vækstorienteret undervisningstaxametersystem

Det bør overvejes, om det nuværende undervisningstaxametersystem kan tilrettes, så midlerne til universiteter også kommer til at afhænge af, om de studerende kommer i beskæftigelse efter uddannelsens afslutning.

8. Forskeruddannelser med erhvervsfokus

Erhvervs ph.d.-ordningen sikrer interaktion mellem forskeruddannelse og virksomheder.

Styrk derfor Erhvervs ph.d.-ordningen, hvor der i dag uddannes for få.

Landbrug & Fødevarer foreslår derfor også at gennemføre et centralt servicetjek af forskeruddannelsessystemet med henblik på at vurdere, om der kunne etableres en bedre balance i retning af erhvervsretning af forskeruddannelserne.

9. Internationalisering

Der skal generelt arbejdes for at øge de videregående uddannelsers internationale udsyn og samarbejde med de dygtigste uddannelsesinstitutioner og videnmiljøer udenfor Danmark.